

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

KOMITET REGIONÓW

151. SESJA PLENARNA KR-U, 11.10.2022–12.10.2022

Rezolucja Europejskiego Komitetu Regionów – Stan regionów i miast w Unii Europejskiej

(2022/C 498/01)

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW (KR),

UWZGLĘDNIAJĄC:

- swoje *roczne sprawozdanie UE na temat stanu regionów i miast*, które zostało opracowane z zastosowaniem inkluzywnego podejścia opartego na faktach i dowodach (w tym na barometrze regionalnym i lokalnym, odzwierciedlającym poglądy przedstawicieli organów lokalnych i regionalnych) i z udziałem wielu partnerów i instytucji ⁽¹⁾ oraz które dostarcza decydentom politycznym na szczeblu europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym dowodów i kluczowych zaleceń dotyczących najpilniejszych wyzwań na nadchodzący rok,
- wyniki Konferencji w sprawie przyszłości Europy oraz szereg propozycji o bezpośrednim znaczeniu dla władz lokalnych i regionalnych, które odgrywają kluczową rolę w rozwiązywaniu problemów obywateli,
- orędzie o stanie Unii z 2022 r. ogłoszone przez przewodniczącą Komisji Europejskiej w dniu 14 września 2022 r. oraz list intencyjny do przewodniczącej Parlamentu Europejskiego i przewodniczącego Rady,

A TAKŻE MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE:

- nielegalna i nieuzasadniona wojna Rosji przeciw Ukrainie doprowadziła i wciąż doprowadza do śmierci i zniszczeń, zmuszając miliony ludzi do opuszczenia domów w poszukiwaniu innego miejsca zamieszkania w Ukrainie lub w Unii Europejskiej, w szczególności w jej wschodnich państwach członkowskich, których władze lokalne i regionalne są pierwszym szczeblem udzielania wsparcia,
- oprócz oddziaływania zmiany klimatu, skutków pandemii COVID-19 i zakłóceń w handlu także konsekwencje wojny w Ukrainie – ze względu na znaczną, dodatkową presję cen energii i żywności oraz stale rosnącą inflację – narażają na poważne obciążenia wiele gospodarstw domowych, małych i średnich przedsiębiorstw oraz samorządów lokalnych i regionalnych w całej UE,

1. Podkreśla, że opublikowane przez KR *roczne sprawozdanie UE na temat stanu regionów i miast* ukazuje rosnące podziały terytorialne w UE wynikające z pandemii COVID-19, wojny w Ukrainie i coraz szybciej postępującej zmiany klimatu, co budzi zaniepokojenie.

⁽¹⁾ <https://cor.europa.eu/pl/our-work/Pages/State-of-Regions-and-Cities-2022.aspx?origin=spotlight>

2. Wyraża ubolewanie, że przewodnicząca Komisji Europejskiej w orędziu o stanie Unii nie zwróciła uwagi na aktywną i kluczową rolę władz lokalnych i regionalnych w reagowaniu na te wyzwania ani nie wspomniała o potrzebie bardziej wielopoziomowego sprawowania rządów w procesie kształtowania polityki UE i potrzebie uczynienia spójności nadrzędnym celem UE, co przewiduje już traktat z Maastricht, na podstawie którego wprowadzono zasadę pomocniczości i ustanowiono KR.
3. Ostrzega, że inflacja wpływa na terytoria nierównomiernie i grozi dalszym pogłębieniem istniejących nierówności terytorialnych, społecznych i gospodarczych. Wyższe koszty energii i transportu są bardziej odczuwalne dla słabszych grup obywateli. Mieszkańcy regionów o niższych dochodach nieproporcjonalnie bardziej odczuwają wzrost cen podstawowych dóbr i towarów, co wiąże się z ryzykiem ubóstwa.
4. Podkreśla znaczenie współpracy transgranicznej dla dalszego pogłębiania Unii Europejskiej pod względem społecznym, gospodarczym i administracyjnym. Jedna trzecia ludności UE mieszka w regionach przygranicznych z większymi miastami lub ośrodkami gospodarczymi po drugiej stronie granicy. Ten niewykorzystany potencjał w dziedzinie opieki zdrowotnej, zarządzania kryzysowego, zaopatrzenia w energię, mobilności, edukacji i pracy musi być lepiej wykorzystywany i oddzielnie promowany.
5. Wzywa Unię Europejską do wspierania miast i regionów w UE i w Ukrainie w stawianiu czoła wyzwaniom wywołanym wojną. Odbudowa Ukrainy jest dla Unii Europejskiej koniecznością, moralnym obowiązkiem i inwestycją. Proces ten powinien być zgodny z zasadą OECD dotyczącą lepszego odbudowywania i zapewniać zrównoważone, ekologiczne i cyfrowe podejścia do zintegrowanego rozwoju terytorialnego. Odbudowa Ukrainy oraz następstwa wojny i pandemii w UE będą wymagały wyraźnego przesunięcia priorytetów w obecnych wieloletnich ramach finansowych. Gminy, regiony i państwa członkowskie UE już znajdują się w trudnej sytuacji finansowej. Musi jej towarzyszyć również promowanie demokracji lokalnej opierającej się na silnym partnerstwie z władzami lokalnymi i regionalnymi w Unii Europejskiej. Zdecentralizowany proces odbudowy dałby też obywatelom Ukrainy perspektywę pozostania w ojczyźnie, a tym samym ograniczyłby dalsze przepływy migracyjne. Jednocześnie KR sprzeciwia się utrudnianiu imigracji obywateli Ukrainy i wnosi o jak najszybsze dokonanie przeglądu dyrektywy Rady 2001/55/WE w sprawie tymczasowej ochrony^(?), tak aby dać uchodźcom gwarancję pobytu na okres dłuższy niż trzy lata.
6. Uważa, że wsparcie dla ukraińskich uchodźców powinno być motywacją do przeprowadzenia reformy unijnego systemu migracyjnego i azylowego bazującego na solidarności, zachętach do sprawiedliwego rozłożenia obciążeń i poszanowaniu praw podstawowych, a także ochronie granic zewnętrznych. Jest to tym bardziej pilne, że gwałtowny wzrost cen żywności na całym świecie może przyczynić się do napływu migrantów do miast i regionów UE.
7. Podkreśla, że samorządy lokalne i regionalne również odczuwają skutki gwałtownie rosnących kosztów energii dla usług publicznych, a także wpływ inflacji na zamówienia publiczne i wynagrodzenia. Aby uwzględnić uwarunkowania lokalne i rozwiązania transgraniczne, władze lokalne i regionalne należy uznać za aktywnych partnerów w kampaniach na rzecz oszczędzania energii, w nowych projektach dotyczących wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, a także w planach awaryjnych na wypadek zakłóceń w dostawach energii. KR wskazuje również na potencjał lokalnej produkcji energii ze źródeł odnawialnych pod kątem zdywersyfikowania koszyka energetycznego UE i zmniejszenia naszej zależności od krajów trzecich. Domaga się także dostosowania unijnych systemów finansowania, zamówień publicznych i zasad pomocy państwa, aby umożliwić realizację lokalnych planów inwestycyjnych także w czasach wysokiej inflacji.
8. Wzywa instytucje UE i państwa członkowskie do zastosowania nadzwyczajnych środków wspierających władze lokalne i regionalne w ich wysiłkach na rzecz złagodzenia skutków kryzysu energetycznego dla gospodarstw domowych, społeczności znajdujących się w trudnej sytuacji oraz lokalnych małych i średnich przedsiębiorstw, a także na rzecz dalszego funkcjonowania usług publicznych, między innymi przez przydzielenie im części dochodów podatkowych uzyskanych z nieoczekiwanych zysków przedsiębiorstw energetycznych.
9. Apeluje do Komisji Europejskiej o niezwłoczne zaproponowanie ogólnounijnego pułapu cenowego dla całego importu gazu do Unii Europejskiej oraz do opowiedzenia się za oddzieleniem ceny gazu od ceny energii, co pomogłoby złagodzić presję inflacyjną.

^(?) Dyrektywa Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz.U. L 212 z 7.8.2001, s. 12).

10. Wzywa Unię Europejską do opracowania polityki zdrowotnej UE, z poszanowaniem zasady pomocniczości, która wzmocni gotowość UE na sytuacje kryzysowe i zdolność do reagowania na zagrożenia dla zdrowia oraz wesprze wysiłki gmin i regionów na rzecz poprawy zdrowia publicznego, zapobiegania chorobom i zmniejszenia zagrożeń dla zdrowia.

11. Rozumie, że miasta i regiony muszą mieć możliwość jak najlepszego wykorzystania Next Generation EU i skoncentrowania się na inwestycjach długoterminowych. W tym celu należy ponownie ocenić przepisy dotyczące zarządzania gospodarczego i przedłużyć ramy czasowe środków naprawczych do czasu powrotu regionów UE do sytuacji makroekonomicznej sprzed pandemii COVID-19.

12. W tym kontekście, z uwagi na to, że pandemia COVID-19 i rosyjska inwazja na Ukrainę utrudniają dynamiczną odbudowę naszych regionów i miast, KR wzywa Komisję Europejską, Radę i Parlament Europejski do zmiany rozporządzeń finansowych z myślą o przedłużeniu terminów certyfikacji projektów REACT-EU, zgodnie z kalendarzem RRF, tak aby zapewnić dogłębną odbudowę na naszych terytoriach dzięki optymalnemu wykorzystaniu finansowania europejskiego.

13. W tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź przewodniczącej Komisji Europejskiej dotyczącą skutecznego wdrożenia śródkresowego przeglądu wieloletnich ram finansowych. Ten przegląd powinien przyczynić się do konsolidacji polityki spójności pomimo jej obecnego tempa wdrażania oraz niskiego wskaźnika wykonania finansowego, wynikającego głównie z pandemii COVID-19 oraz konkurencji z Instrumentem na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF). Przegląd śródkresowy powinien być również okazją do utworzenia nowego funduszu europejskiego, stosowanego, zgodnie z metodyką zarządzania dzielonego, przy niespodziewanych kryzysach, poczynając od wojny w Ukrainie. Nieustanne przenoszenie środków finansowych z polityki spójności na reagowanie kryzysowe ogranicza bowiem zdolność polityki spójności do spełniania jej roli zapisanej w Traktatach europejskich.

14. Wzywa do natychmiastowej refleksji nad przyszłością polityki spójności, z uwzględnieniem inkluzywnego podejścia opartego na udziale wszystkich zainteresowanych stron i obywateli. Sojusz na rzecz Spójności będzie działać jako wspólna platforma do dyskusji i wymiany poglądów, umożliwiającą instytucjom UE konstruktywny dialog z miastami i regionami. KR wzywa do stosowania zasady „nie szkodzić spójności” we wszystkich stosownych obszarach polityki UE, w tym poprzez wdrażanie systematycznych analiz oddziaływania terytorialnego oraz zajęcie się opóźnieniami w rozwoju obszarów, które charakteryzują się szczególnymi wyzwaniem demograficznymi i geograficznymi, a także apeluje do Komisji Europejskiej o ścisłą współpracę z KR-em przy określaniu tej zasady.

15. Zgadza się z Parlamentem Europejskim, że należy poczynić postępy w pracach nad paktem wyspiarskim i programem na rzecz wysp – na wzór paktu miejskiego i przyszłego paktu na rzecz obszarów wiejskich – z udziałem głównych zainteresowanych stron, a mianowicie władz krajowych, regionalnych i lokalnych, podmiotów gospodarczych i społecznych, społeczeństwa obywatelskiego, środowisk akademickich i organizacji pozarządowych. Przypomina Komisji o konieczności przeprowadzenia badania na temat zróżnicowanej sytuacji terytoriów wyspiarskich Unii Europejskiej.

16. Podkreśla, że 43 % obywateli europejskich stawia władze lokalne i regionalne w centrum działań na rzecz klimatu (wzrost o 10 % od 2019 r. do 2021 r., czyli w okresie obostrzeń i odbudowy związanych z pandemią COVID-19). Ponadto 160 miast w 21 państwach członkowskich przedstawiło plany działania w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu w ramach Porozumienia Burmistrzów w sprawie Klimatu i Energii. Wzywa inne gminy i regiony do wzorowania się na tych przykładach najlepszych praktyk.

17. Uważa, że przystosowanie się do zmiany klimatu i odpowiedź na kryzys klimatyczny, a także ochrona i odbudowa środowiska naturalnego są kluczowymi elementami budowania bardziej odpornych i zrównoważonych społeczeństw i gospodarek, a środki zaradcze należy opracowywać na szczeblu lokalnym, zgodnie z konkretnymi potrzebami i charakterystyką danych terytoriów. Dlatego ponawia swój apel o łatwiejszy dostęp do funduszy unijnych dla władz lokalnych i regionalnych, które wdrażają politykę Europejskiego Zielonego Ładu.

18. Wzywa do wzmocnienia wspólnych wysiłków na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu na szczeblu Unii Europejskiej i na szczeblu krajowym, ponieważ w ciągu ostatnich czterdziestu lat klęski żywiołowe dotknęły prawie 50 mln osób w UE i przyniosły średnio 12 mld EUR strat gospodarczych rocznie. Jednocześnie połączenie polityki klimatycznej, środowiskowej i społecznej staje się coraz ważniejsze, ponieważ gwarantuje, że wraz z przyspieszaniem potrzebnej ekologicznej transformacji nikt i żadne miejsce nie pozostanie w tyle. W tym kontekście podkreśla potrzebę ochrony, przeglądu i dostosowania infrastruktury regionalnej i lokalnej, tak aby lepiej radzić sobie z nasilonymi zjawiskami klimatycznymi, które mają wpływ na obywateli, gospodarki regionalne, kluczową infrastrukturę i łańcuchy dostaw.

19. Z zadowoleniem przyjmuje zawartą w orędziu o stanie Unii zapowiedź przewodniczącej Komisji Europejskiej dotyczącą podwojenia zdolności UE w zakresie gaszenia pożarów.

20. Zauważa duże zainteresowanie ze strony miast udziałem w unijnej misji w zakresie neutralnych dla klimatu i inteligentnych miast oraz wzywa, aby przyjęto bardziej inkluzywne podejście do transformacji cyfrowej i w dziedzinie mobilności, m.in. nasilając działania promujące dekarbonizację i przesunięcie międzygałęziowe na obszarach miejskich, a także połączenie obszarów miejskich z obszarami wiejskimi, aby uniknąć dalszego pogłębiania się istniejących nierówności regionalnych.

21. Domaga się, aby do delegacji UE na 27. Konferencję Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC COP27) oraz na 15. Konferencję Stron Konwencji o różnorodności biologicznej (CBD COP15) w pełni włączono władze szczebla niższego niż krajowy za pośrednictwem członkiń i członków KR-u. Podkreśla, że 27. Konferencja Stron będzie okazją do formalnego uznania roli władz lokalnych i regionalnych w zwiększaniu ambicji i przyspieszaniu działań łączących skutki zmiany klimatu, przystosowywaniu się do niej i finansowaniu tych działań, a także ponawia apel o uwzględnienie wkładów na szczeblu lokalnym i regionalnym jako uzupełnienia wkładów ustalonych na szczeblu krajowym.

22. Wnosi o dokonanie dogłębnego przeglądu rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną, aby określić podstawy systematycznego zaangażowania miast i regionów w planowanie i wdrażanie krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu. Przegląd ten powinien być też okazją do stworzenia kompleksowych unijnych ram do walki z ubóstwem energetycznym i ubóstwem w zakresie mobilności.

23. Podkreśla znaczenie krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności (RRP) w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) dla wspierania zielonej transformacji i transformacji cyfrowej oraz dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju. Zważywszy że miasta odpowiadają za prawie 75 % światowego zużycia energii, 70 % globalnej emisji CO₂, 70 % środków łagodzenia skutków zmiany klimatu i 90 % działań adaptacyjnych, a także biorąc pod uwagę szybko rosnącą liczbę samorządów lokalnych i regionalnych zaangażowanych w działanie, te władze muszą stać się pełnoprawnymi partnerami w opracowywaniu i wdrażaniu inicjatyw z zakresu Europejskiego Zielonego Ładu, szczególnie w takich obszarach polityki jak mieszkalnictwo, renowacja budynków, energia ze źródeł odnawialnych, mobilność zgodna z zasadami zrównoważonego rozwoju czy zazielenianie miast oraz w inicjatywach takich jak nowy europejski Bauhaus.

24. Ponawia w tym kontekście swój apel o przyjęcie europejskiej strategii na rzecz mieszkalnictwa mającej na celu wspieranie mieszkalnictwa przystępnego cenowo, zrównoważonego, socjalnego i tymczasowego. Ta strategia, która byłaby zgodna z zasadą pomocniczości, powinna w szczególności włączyć do europejskiego semestru i krajowych programów reform ilościowy krajowy cel inwestycji publicznych na rzecz mieszkalnictwa przystępnego cenowo, zrównoważonego, socjalnego i tymczasowego we wszystkich państwach członkowskich UE, ułatwić dostęp do inwestycji prywatnych poprzez włączenie mieszkań przystępnych cenowo, socjalnych i tymczasowych do przyszłej systematyki społecznej UE.

25. Potwierdza potrzebę zaangażowania władz lokalnych i regionalnych w ocenę i wdrażanie RRF i RRP, aby zapewnić również spójność wykorzystania funduszy odbudowy z europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi. Mimo że instrument ma swoją podstawę prawną w polityce spójności – w wielu państwach członkowskich zaangażowanie to okazało się zdecydowanie za małe, co utrudniało skuteczne wdrażanie i stwarzało ryzyko braku synergii między planami krajowymi a regionalnymi i lokalnymi priorytetami oraz strategiami rozwoju.

26. Zwraca uwagę na utrzymującą się i znaczącą przepaść innowacyjną. Spośród 20 regionów o największych wydatkach na badania i rozwój 19 jest bardziej rozwiniętych, natomiast dwie trzecie z 50 regionów o najniższych wydatkach jest mniej rozwiniętych. KR podkreśla ogromny potencjał działania pilotażowego dotyczącego partnerstw na rzecz innowacji regionalnych, jeśli chodzi o wspieranie rozwoju rozwiązań ukierunkowanych terytorialnie oraz tworzenia oddolnych misji terytorialnych w ramach Nowego europejskiego planu na rzecz innowacji. Jednocześnie przypomina o znaczeniu centrów europejskiej przestrzeni badawczej (EPB).

27. Podkreśla rolę transformacji cyfrowej jako przekrojowego elementu w pokonywaniu podziałów w Europie oraz potrzebę spójności cyfrowej. Zgodnie z nowym podejściem opartym na misjach przyjętym w kształtowaniu polityki polityka spójności musi nadal wspierać długoterminowe cele (cele UE) w przyszłości. Niwelowanie podziałów cyfrowych za pomocą kompleksowych i inkluzywnych strategii obejmujących wszystkie szczeble administracji jest niezbędne dla trwałej odbudowy oraz dla tworzenia odpornych społeczeństw.

28. Podkreśla, że w 2021 r. średnia stopa bezrobocia wśród osób młodych, w wieku 15–29 lat, w UE wynosiła 13 %, co oznacza spadek o 0,9 punktów procentowych w stosunku do 2020 r., przy czym występowały istotne różnice między regionami, gdyż stopa bezrobocia młodzieży była wyższa w regionach Hiszpanii, Grecji i Włoch. Mając to na uwadze, KR wzywa Komisję Europejską do przedstawienia propozycji rozwiązania problemu bezrobocia długotrwałego i bezrobocia młodzieży, które to zjawiska nasiliły się w wyniku kryzysu. Jednocześnie podkreśla pilną potrzebę zajęcia się lukami w zatrudnieniu między kobietami a mężczyznami. Ponadto ostrzega przed rosnącym zagrożeniem ubóstwem, w tym ubóstwem dzieci.

29. Z zadowoleniem przyjmuje wezwanie przewodniczącej Komisji Europejskiej do większej solidarności między pokoleniami i podkreśla czołową rolę KR-u w angażowaniu osób młodych i organizacji młodzieżowych w kształtowanie przyszłości Europy, zwłaszcza poprzez opracowywanie Europejskiej karty na rzecz młodzieży i demokracji.

30. Zauważa, że w latach 2011–2020 wzrósł udział demokratycznie wybranych kobiet na wszystkich szczeblach politycznych, od szczebla lokalnego po krajowy. Wyraża jednak ubolewanie, że nadal stanowią one zaledwie jedną trzecią ogółu na wszystkich szczeblach. W 2021 r. zaledwie 16 z 285 parlamentów regionalnych w UE osiągnęło parytet wybranych kandydatów. KR przyznaje, że jego składowi również daleko jest do zrównoważonego udziału pod względem płci, i liczy na to, że państwa członkowskie zajmą się tą kwestią. Dlatego też KR zainicjuje rozważania nad tym, jak zwiększyć udział kobiet w jego pracach, na jego stanowiskach kierowniczych i w jego składzie, i apeluje do państw członkowskich o organizowanie inicjatyw na rzecz wzmocnienia pozycji kobiet w polityce lokalnej i regionalnej, aby przeciwdziałać dyskryminacji w świecie polityki i zwalczać przeszkody, które kobiety napotykają na swojej drodze, w tym stereotypy.

31. Wzywa państwa członkowskie, aby przy pełnym zaangażowaniu władz lokalnych i regionalnych wprowadziły wszelkie środki niezbędne do niezwłocznego osiągnięcia celu określonego w dyrektywie UE w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej. Podkreśla również wagę ratyfikacji przez wszystkie państwa członkowskie UE konwencji stambulskiej, traktatu Rady Europy, który zmierza do stworzenia kompleksowych ram na szczeblu ogólnoeuropejskim w celu ochrony kobiet przed wszelkimi formami przemocy, jak też w celu zapobiegania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej oraz ścigania i eliminowania przypadków takiej przemocy.

32. Uważa, że rola miast i regionów jako pracodawców i podmiotów świadczących i zlecających usługi socjalne ma kapitalne znaczenie dla spójności społecznej, równości płci i dla zatrudnienia w Europie. Konieczne jest silne zaangażowanie partnerów społecznych, gmin i regionów zarówno w opracowywanie, jak i wdrażanie inicjatyw UE w dziedzinie społecznej, aby zapewnić celowy i skuteczny wpływ środków na wdrażanie Planu działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych. Europejski semestr odgrywa tu zasadniczą rolę, a poziom lokalny i regionalny musi współuczestniczyć w decyzjach i ponosić odpowiedzialność za sposób osiągania wspólnych celów. W reformie europejskiego semestru należy również uwzględnić wymiar terytorialny i cele zrównoważonego rozwoju.

33. Popiera wezwanie Parlamentu Europejskiego i przewodniczącej Komisji Europejskiej zawarte w orędziu o stanie Unii do zwołania konwentu, aby dokonać rewizji Traktatów. KR powinien być w pełni zaangażowany w prace konwentu, aby reprezentować europejskich demokratycznie wybranych przedstawicieli szczebla lokalnego i regionalnego. Jest także całkowicie oddany promowaniu koncepcji aktywnej pomocniczości i idei większego zaangażowania parlamentów regionalnych i stowarzyszeń władz lokalnych i regionalnych. Wielopoziomowe sprawowanie rządów jest niezbędne dla inkluzywnego i skutecznego procesu decyzyjnego UE, ze zwróceniem szczególnej uwagi na regiony posiadające uprawnienia ustawodawcze i na przysługujące im prawnie kompetencje. W tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź Komisji Europejskiej dotyczącą włączenia zgromadzeń obywatelskich i innych praktyk demokracji uczestniczącej do procesu kształtowania polityki UE, podkreślając przy tym jednak rolę demokratycznie wybranych przedstawicieli odpowiedzialnych przed wyborcami, i zobowiązuje się do odgrywania aktywnej roli w tych procesach.

34. Zamierza zaproponować konkretne środki ukierunkowane na terytorialny wymiar polityki europejskiej, aby osiągnąć ogólny cel UE dotyczący spójności, uwzględniając również propozycje Konferencji w sprawie przyszłości Europy oraz szczególne potrzeby regionów przygranicznych i peryferyjnych.

35. Zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania *rocznego sprawozdania UE na temat stanu regionów i miast* oraz niniejszej rezolucji przewodniczącym Parlamentu Europejskiego, Komisji Europejskiej i Rady Europejskiej, a także przywódcom 27 państw członkowskich UE. Zachęca też demokratycznie wybranych przedstawicieli szczebla regionalnego i lokalnego w Europie do rozpowszechniania sprawozdania wśród obywateli i obywateli oraz lokalnych mediów.

Bruksela, dnia 12 października 2022 r.

Vasco ALVES CORDEIRO

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów